

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 974/2015
26.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.А. и др, због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.А., адвоката Н.И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 278/14 од 05.03.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 167/15 од 21.07.2015. године, у седници већа одржаној 26.11.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.А., адвоката Н.И., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 278/14 од 05.03.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 167/15 од 21.07.2015. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 278/14 од 05.03.2015. године окривљени З.В. и окривљени С.В. су оглашени кривим да су извршили сваки од њих по једно кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени В.А. да је извршио кривично дело угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 2. КЗ, а за која дела су им најпре утврђене казне затвора у трајању од по осам месеци, па им је затим изречена условна осуда тако што је одређено да се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени З.В., С.В. и В.А. у року од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате суду износе од по 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења. Оштећени М.А.1 и М.А.2 су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Истом пресудом одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 167/15 од 21.07.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног В.А., а пресуда Основног суда у Крушевцу К 278/14 од 05.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног В.А., адвокат Н.И., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане одлуке и предмет врати на поновну одлуку првостепеном органу, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног В.А. у захтеву за заштиту законитости истиче да суд није могао да заснује пресуду на исказима окривљених З.В. и С.В., јер њихови искази у којима признају кривично дело могу имати доказну вредност само ако се подударају са другим утврђеним чињеницама и доказима, те ови окривљени нису сведоци у овој кривичној ствари, већ имају статус окривљених, па њихови интереси као окривљених у поступку који признају извршење кривичног дела су у супротности са интересима саокривљеног – у овој ситуацији окривљеног В.А. који не признаје извршење кривичног дела. Због наведеног, бранилац сматра да су судови засновали пресуду на доказима на којима се пресуда не може засновати, односно да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд најпре утврђује да из списка предмета произилази да је у побијаној првостепеној пресуди, која је потврђена побијаном другостепеном пресудом, суд приликом утврђивања чињеничног стања ценио одбране окривљених З.В., С.В. и В.А., те да је прихватио одбране окривљених С.В. и З.В., налазећи да су исте у сагласности са другим изведеним и прихваћеним доказима и у сагласности једна са другом, док није прихватио одбрану окривљеног В.А., притом наводећи разлоге из којих исту не прихвата.

Полазећи од наведеног, а имајући у виду да је суд у току поступка саслушао окривљене С.В. и З.В. у складу са Законом о кривичном поступку то, по оцени овог суда, њихове одбране представљају законит доказ, због чега су наводи браниоца окривљеног, да је суд наведене окривљене сматрао сведоцима у овој кривичноправној ствари и да њихови искази немају доказну вредност те да се на истима не може засновати пресуда у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Наводима из захтева којима се указује да су искази окривљених З.В. и С.В. непотпуни, противречни и нејасни, те да нису у потпуности потврђени другим изведеним доказима, нарочито имајући у виду да су они током поступка мењали своје исказе и да је суд само половично прихватио исказе сведока М.А.1, М.А.2, А.А. и М.А.3, бранилац окривљеног В.А., по оцени овог суда, у суштини оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Бранилац окривљеног В.А. у захтеву истиче и то да је у побијаним пресудама повређен члан 88. ЗКП, будући да су признања окривљених З.В. и С.В. непотпуна, противречна и нејасна, те је у тој ситуацији суд био дужан да прикупља и друге доказе о учиниоцу и кривичном делу. С тим у вези, бранилац сматра да је повређен и члан 16. став 5. ЗКП, јер је суд у односу на окривљеног В.А. требало да одлучи у корист окривљеног.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. став 5. и члана 88. ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног В.А. у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.